

Stjärnblomman.

Sång vid Piano

^{af}
Alma Sahlberg.

Efterlemnadt arbete.

STOCKHOLM,
Elkan & Schildknecht
Fredsgatan N° 17
med förlagsrätt.

Pris 50 öre.

Lith. Anst. v. G. Roder, Leipzig.

STJERNBLOMMAN

UR

"SKALDEFÖRSÖK"

AF

"EDVARD" (BÄCKSTRÖM.)

När månens underbara ljus
Ur brustna skyar går,
En blomma kysst af vindens sus
I dalens skymning står.
Hon gläder sig åt elfvans dans,
Åt ängens blomsterbädd,
Men hennes blick för solens glans
Sig sluter, blyg och rädd.

En morgon hviskade en vind:
Hvi sluter du dig så?
Förgäfves smeker jag din kind —
Jag kan en blick ej få! — —
Se, jorden smyckar sig till brud;
Den är så ljuf, så grön.
En perla är du i dess skrud —
Vill du ej vara skön?

Att ana — ack! det är ej nog:
Du danades att se.
Hur herrlig är den djupa skog!
Hur ängens blomster le!
Ett skimmer öfver himlen far,
En rodnad, skär och varm;
Ty solen stiger hög och klar
Ur oceanens barm.

Och blomman upp sitt öga slår.
Mot himmelen hon ler;
Och solens eld hon skåda får. —
Hon såg ej sedan mer.
Hon följde honom öfverallt;
Och när han mer ej log,
Då kändes det så hemskt, så kallt —
Då sjönk hon ner — och dog.

Nu flätas stjernors rika krans,
Nu skimrar månens ljus,
Nu tråda elfvorna sin dans,
Nu svalkar qvällens sus;
Men ingen blomma mer, som nyss,
I dalens skymning står
Och vinden ger ej mer en kyss —
Nu fäller den en tår.

För den, hvars själ för tidigt ser
Hur himmelen är klar,
Ej glans, ej fröjd, ej tjusning mer
Den dunkla jorden har. —
Hans blomningstid är arm och kort;
Blott målet se han kan,
Och när hans sol i moln går bort,
Då slocknar äfven han.

Stjernblomman.

Alma Sahlberg.

Icke för långsamt.

SÅNG.

När må - nens un - der - ba - ra ljus ur bryst - na sky - ar går — En

PIANO.

blom - ma, kysst af vin - dens sus, i da - lens skym - ning står. Hon glä - der sig åt

elf - vans dans, åt än - gens blom - ster - bädd, Men hen - nes blick för so - lens glans sig

Parlando, mera långsamt.

slu - ter, blyg och rädd. En mor - gon hvi - ska - de en vind: Hvi

slu - ter du dig så? För - - gä - ves sme - ker jag din kind, Jag

mf accelerando
kan en blick ej få, Se, jor - den smy - kar sig till brud, den

är så ljuf, så grön. En per - la är du i dess skrud, Vill

ff
du ej va - ra skön, En per - la är du i dess skrud, Vill du ej va - - ra

skön?
(Edw. Bäckström.)

